

תאנים קדם זמנים קדם שהבשילו, בך נלקת הוא מן העולם קדם זמננו, וזהו סוד מי שגורם שימושו בנים קדם זמנם. זהו שפטוב לפה יקוץ האלהים על קולך וחבל את מעשה יניך, וסוד הכהן - לשוא הפני את בנייכם וגומר, ומשום זה לא חטא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא. רmono, בן זומא חטא בו, אבל רבינו מאיר, תוכו אכל קלפתו זרkJ, שהקלפות הן אמות העולם, ישראל הטעני. בן זומו היה, השכינה היא פרדס בגנות, והיא ממכנין, אגוז קוראים לה, כמו שאמר שלמה המלך אל גנת אגוז ירדפי, והשכינה היא פרי מבפנים. זהו שפטוב כל בקיודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, והקלפות הן כמה רשות נדירות, ובשפט היא מתפשטה מן הכל ומחלבשת בלבושים יפים, וכן ארכיכים ישראל למטה, להתחדש בשבת בלבושים יפים, וכן לטעם בשבת מכל המאכלים הטוביים, כדי לחש ולחריק ברוכות אלה מכל הספרות, ותשתייה משקה מפלם.

וציריך לקים בה ענג, שהוא צדיק שייצא מעדן, שהיה בינה, העולם הבא, להשകות את הגן, זו השכינה המתחננה, והאור הוא ר' שיוציא מן י"ה, והולך תמש מאות שנים, שהם חמיש ספריות, ומגיע לצדיק להשകות ממנה את הגן שהוא ה', ועל כן יעצוב איש את אביו ואת אמו ודקק באשתו וגומר.

ובן ברית מילה היא כמו אגוז, ארכיך לשבר את קלפות העלה והפריעה, ולהעבירם ממש

ואתעבד אילנא דטוב ורע, תאנה לקיים תאיני קדם זמניהו קדם דאתבשלו, בך לקיים הוא מעלה קודם זמניה, ורק איהו רזא מאן דגרים די ימותון בנוי קדם זמניהו, הרא הוא דכתיב (קהלת ה) למה יקוץ האלהים על קולך וחבל את מעשה יניך, ורק אמליה (ירמיהו כ) לשוא הפני את בנייכם וגומר, ובגין דא (שמות כז) לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא. רmono, בן זומו ביתה חב, אבל רבינו מאיר הוכו אבל קליפתו זרkJ, דקליפין איןון או מות שכינתא איה פרידס (דף סט ע"ב) בגולותא, ואיהי מוחא מלגו, אגוז קריין ליה, כמה דאמר שלמה מלכא, אל גנט אגוז ירדתי (שיר ו' יא). ואיהי שכינתא איבא מלגו, הרא הוא דכתיב (חלהם מה יד) כל בכורה בת מלך פנימה ממשבות זהב לבושה, וקליפין הן כמה רשות נוכראין, ובשפט מפלא אtrapשת, ואתלבשת בלבושין שפיראן, וכן ארכיכין ישראל למפא, לאחדרש בשפט בלבושין שפיראן, וכן לאטעה בשפט מכל מאכלין טבין, בגין לקשרא ולארכא ברקאנ לגבה מכל ספירן, ולמהוי אשתקיא מכלחו.

וציריך לקיים בה ענג, דאייהו צדיק דגפיך מעדן, דאייהי בינה עלמא דאי, להשകות את הגן דא שכינתא תפאה, ונחרא אייהו דגפיך מן י"ה, ואזיל חמיש מה שנין, דאיןון חמיש ספריאן, ומטי לצדיק, לאשכח אה מגניה גנטא דאייה ה', ועל כן יעצוב איש את אביו ואת אמו ודקק באשתו וגומר (בראשית ב' ככ).

ובן ברית מילה היא בגורנא דאגוז, ארכיך לתברא קליפין דערלה ופריעה, ולאעbara לון מתמן, ולאתגליא